

χθεις δὲ εἰς τὸν ὄρμον τῶν ἀμοιβαίων τύπων, συχνάκις καταλαμβάνεται τις ὑπὸ σφοδροῦ θορᾶ καὶ ὀρμητικῶν ρευμάτων, ἅτινα παρσύρουσι τοὺς ναυτιλλομένους εἰς τὸν κόλπον τοῦ γήρατος, ὅπου ἐν γένει οἱ θαλασσοπόροι ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀναμένουσι πλέον ἢ τοὺς σφοδροὺς ἐκείνους ἀνέμους, οἵτινες διὰ τῆς πνοῆς αὐτῶν ἀποξηραίνουσι τὸ πᾶν.

Εὐτυχῆς, ὃ προσφιλὲς μου ἀναγνώστριαι, ὁ δυνάμενος ν' ἀγκυροβολήσῃ διαρκῶς εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης, ὅστις κίτται μεταξὺ τοῦ λιμένος τοῦ πόθου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ κόρου.

Ὁ,τι ἀναγκαιοὶ πρὸς συμπλήρωσιν μιᾶς

Στήλης.

Συνωδεύετο εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάπαυσιν ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἀπὸ χρεωκοπίας εἰς χρεωκοπίαν κατῴρθωσε νὰ κληροδοτήσῃ εἰς τὴν χήραν τοῦ δύο ἐκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ πλήθος ἦτο ἄπειρον.

Εἰς τῶν συνενόχων τοῦ μακαρίτου ἔλαθε πρῶτος τὸν λόγον:

—Χαῖρε, εἶπεν οὗτος μετὰ λυγμῶν, χαῖρε φίλε εἰλικρινές, σύζυγε πιστέ· σὺ φέρεις μετὰ σοῦ τὰ δάκρυα ἀπάντων τῶν γνωρίμων σου· σὺ φέρεις...

—Καὶ πεντακισχιλίας δραχμὰς ἰδικάς μου, προσέθηκεν εἰς τῶν παρευρισκομένων.

* * *

Ἡ δεσποινὶς Α * * * πάντοτε πιστὴ εἰς τὸν ἐραστήν της, μεθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀπομάκρυσιν, τῷ ἔγραψεν ἡμέραν τινὰ τ' ἀκόλουθα:

Ἐπαναπαύθητι ἐπὶ τὴν σταθεροτητά μου, καὶ ἂν ἔμελλες νὰ μείνης ἀκόμη εἰς Καλάμας... δύο μῆνας. »

ΧΡΥΞΑΛΛΙΔΕΣ.

Προτιμᾶτε πρὸ παντός ἄλλου τὴν φιλίαν τῶν ὁμοίων σας· οἱ μικροὶ φίλοι προσφέρουσι τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας.

Οἱ τύραννοι βασιλεῖς φοβοῦνται τὴν εὐφύαν ὥς οἱ νυκτοκλέπται τοὺς φανούς.

Ὁ πατήρ ἐκεῖνος ὅστις παρεδόθη εἰς τὴν οἰνοποσίαν, πίνει τὸ εἶμα τῶν τέκνων του καὶ τὰ δάκρυα τῆς συζύγου του.

Ἡ φύσις συνδέεται μετὰ τῆς μεγαλοφύτης δι' αἰωνίου συνθήκης· ὅ,τι ὑπόσχεται ἡ μεγαλοφύα, ἡ φύσις τὸ ἐκτελεῖ πάντοτε.

Ἐπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ πλάσματα, τῶν ὁποίων ἡ καρδιά ὁμοιάζει πρὸς ξενοδοχεῖον, ἐν ᾧ οἱ περιηγηταὶ τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον ἀπολαμβάνουσι τὰς φιλοφρονήσεις ἐκείνων τῆς χθὲς· ἐν τούτοις τὰ ἐπιπλα φθεῖρονται.

Ὁ ἔρως ἐστὶ κωμωδία ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερουσῶν· αὕτη διδάσκεται παντοῦ ἄνευ δαπάνης σκηνογραφίῶν καὶ ὑπὸ δύο μόνον προσώπων. Ἡ κωμωδία αὕτη, κυρίως ὁμιλοῦντες, μίαν ἔχει πρᾶξιν—τὴν τῆς λύσεως.

